

Dosarul nr. 3ra-778/21

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, I. Muruianu, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

04 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Mihai Murguleț,
în cauza în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată
depusă de Mihai Murguleț împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la
contestarea actului administrativ,
împotriva hotărârii din 25 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă acțiunea depusă de Mihai Murguleț,

c o n s t a t ă :

La data de 13 mai 2020 Mihai Murguleț a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul Mihai Murguleț a invocat că, prin hotărârea
Consiliului Superior al Magistraturii nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 s-a dispus respingerea
cererii judecătorului Mihai Murguleț privind înaintarea propunerii Președintelui Republicii
Moldova de numire în funcție, până la atingerea plafonului de vârstă.

Totodată, Consiliul Superior al Magistraturii nu s-a expus asupra dispoziției de
eliberare din funcție a judecătorului Mihai Murguleț.

Reclamantul a menționat că, la data de 05 mai 2020 s-a adresat către Consiliul
Superior al Magistraturii cu o cerere prealabilă, care nu a fost examinată până în prezent,
cu toate că au avut loc două ședințe consecutive ale Consiliului Superior al Magistraturii.

A menționat că drept motiv pentru respingerea cererii sale privind înaintarea
propunerii Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție, până la atingerea
plafonului de vârstă, în hotărârea contestată, au fost indicate patru aspecte, și anume: 1)
faptul că a fost vizat în careva sesizări la Inspekția judiciară; 2) faptul că a lipsit nemotivat
de la serviciu; 3) faptul că nu a transmis dosarele pentru redistribuire altor judecători; 4)
faptul că în cadrul emisiunii televizate „Cutia neagră”, difuzată la postul de televiziune
TV8, au avut loc „atacuri” directe în privința imaginii justiției și încrederii publicului în

justiție și că prin intermediul rețelei de socializare „Facebook”, cât și la 18 ianuarie 2020, în ore nocturne, prin intermediul aplicației „Viber”, a expediat mai multe mesaje insultătoare, amenințătoare și ofensatoare, utilizând în acest sens un limbaj denigrator în privința lui Ghenadie Pavliuc.

Reclamantul Mihai Murguleț consideră că argumentele expuse în motivarea hotărârii nu corespund realității, fiind informații false, neverificate și denigratoare, preluate din plângerile lui Ghenadie Pavliuc și Radu Țurcanu, care nu au fost puse în discuție în cadrul ședinței Consiliului Superior al Magistraturii, care nici nu constituie temei legal de respingere a cererii privind înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție, până la atingerea plafonului de vârstă, motiv pentru care reclamantul consideră că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 este ilegală și neîntemeiată, fiind pasibilă de a fi anulată.

În partea ce ține de faptul că a fost vizat în careva sesizări la Inspekția judiciară, reclamantul Mihai Murguleț, făcând trimitere la prevederile art. 116 alin. (6) din Constituția Republicii Moldova, art. 6 alin. (1) și (6), art. 8 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a notat că la momentul respectiv nu are careva abateri disciplinare în vigoare, nu există și nici nu a existat nicio propunere de eliberare a lui din funcția de judecător.

A invocat că potrivit Principiilor de la Bangalore cu privire la conduita judiciară, „Judecătorul trebuie să își exercite funcția judiciară în mod independent, pe baza propriei aprecieri a faptelor și în concordanță cu spiritul legii, fără influențe externe, sugestii, presiuni, amenințări și fără vreun amestec, direct sau indirect, indiferent de la cine ar proveni și sub ce motiv” (Rezoluția ONU2003/43 din 29 aprilie 2003).

Sub același aspect, a indicat că, anterior Comisia de la Veneția s-a expus că pentru a garanta independența puterii judecătorești, judecătorii trebuie să fie protejați împotriva oricărei influențe externe induse, iar în acest scop, ei ar trebui să beneficieze doar de imunitate funcțională (Raportul privind independența sistemului judiciar. Partea 1: Independența judecătorilor). De asemenea, Comisia de la Veneția a subliniat că „este esențială asigurarea posibilității exercitării funcțiilor în mod corespunzător de către judecători, fără ca independența acestora să fie compromisă de teama începerii urmăririi penale sau inițierii unei acțiuni civile de către partea vătămată, inclusiv de autoritățile statelor” (CDL-AD (2014) 018, pct. 37). Recomandarea CM/Rec(2010) 12, reafirmă aceste principii prin următoarele prevederi: „66. Nu poate fi antrenată răspunderea civilă sau disciplinară a unui judecător pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință și gravă neglijență”.

Reclamantul a menționat că, în mare parte, sesizările depuse la Inspekția judiciară au parvenit de la președintele Judecătoriei Chișinău, Radu Țurcanu și vicepreședintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, inclusiv de la persoane din anturajul acestora, fapt care urmează să îl probeze în cadrul procedurilor disciplinare, care se răzbună pentru faptul că în luna iunie 2019 de către Consiliul Superior al Magistraturii au fost înlăturați de la conducerea Judecătoriei Chișinău, în urma denunțului său depus pentru tentative de influență necorespunzătoare.

A susținut reclamantul că, nu este clar care este interesul acestora asupra dosarelor care se află în gestiunea sa și pentru care în final este responsabil doar el în calitate de judecător.

Reclamantul a atenționat că plângerile au început să parvină doar după „interacțiunea” acestuia cu președintele Judecătoriei Chișinău, Radu Țurcanu. Mai mult, o parte din acestea nici nu sunt sesizări, fiind, de fapt, cereri de accelerare a cauzelor, care din motive necunoscute lui, sunt atribuite la categoria „sesizări”.

De asemenea, reclamantul consideră inadmisibil faptul ca să-i fie imputate rapoartele inspectorilor-judecători, în condițiile în care în proporție de 99%, cu excepția a două cazuri, cauzele disciplinare au fost încetate, pe motiv că abaterile invocate nu-i pot fi imputate în calitate de judecător, fapt ce denotă o atitudine iresponsabilă a unor inspectori judecători, care îi intentau proceduri disciplinare, fără a-i proba vinovăția și fără a verifica dacă plângerile corespund circumstanțelor de fapt.

În aceeași ordine de idei, reclamantul a notat că potrivit Rapoartelor de activitate ale Inspecției judiciare pentru anii 2015-2018, publicate pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii: la inspecția judiciară în anul 2015 au parvenit 2629 adresări, în anul 2016 - 2012 adresări, 2017 - 1705 adresări, iar în anul 2018 - 1639 adresări. Respectiv, numărul sesizărilor depuse în privința judecătorilor pe parcursul a 3 ani, constituie 7985 la aproximativ 400 judecători. A opinat că după logica expusă în hotărârea nr. 67/6 din 16 aprilie 2020, Consiliul Superior al Magistraturii consideră că toți judecătorii trebuie eliminați din sistemul judecătoresc, din simplu motiv că sunt vizați în plângeri.

În același context, a notat că Consiliul Superior al Magistraturii, prin depășirea competențelor sale jurisdicționale materiale, s-a antepunat în privința procedurilor disciplinare aflate în examinare la Colegiul Disciplinar, astfel fiind creat un precedent periculos pentru întreg sistemul judecătoresc, or, în asemenea circumstanțe i-a fost din start încălcat dreptul la un recurs efectiv și la un proces echitabil.

În partea ce ține de lipsa nemotivată de la serviciu, reclamantul Mihai Murguleț a notat că la data de 30 decembrie 2019, președintele Judecătoriei Chișinău, Radu Țurcanu, la demersul lui Ghenadie Pavliuc, a depus o plângere, precum că a lipsit nemotivat de la serviciu.

În acest sens, Mihai Murguleț a indicat că la data de 06 septembrie 2019 i-a fost xxxxx. Toate actele postoperatorii din Turcia au fost aduse la cunoștință vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din acea perioadă – Alexandru Sandu, acestea fiind transmise inclusiv lui Radu Țurcanu, dar și Inspecției judiciare.

A invocat reclamantul că, în conformitate cu art. 4 alin. (1) lit. h) al Legii privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, constituie abatere disciplinară absențele nemotivate de la serviciu, întârzierea ori plecarea fără motive obiective de la serviciu, dacă aceasta a afectat activitatea instanței. Respectiv, absența de la serviciu s-a datorat motivelor de sănătate.

În același context, reclamantul a declarat că lipsa nemotivată de la serviciu o poate constata doar Colegiul disciplinar și nicidecum Radu Țurcanu sau Ghenadie Pavliuc.

Mai mult, în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 nu este indicat nici un argument care ar demonstra că activitatea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana a fost afectată prin lipsa sa de la serviciu, condiție obligatorie pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului, or mandatul de judecător a expirat la data de 04 februarie 2020 și până în prezent dânsul nu a fost împuternicit de a examina dosare, din cauze independente de voința sa.

Referitor la netransmiterea dosarelor, pentru repartizare aleatorie către judecători, reclamantul a notat că această afirmație este falsă și nu corespunde realității. Or,

netransmiterea dosarelor s-a datorat refuzului abuziv, ilegal și neîntemeiat al președintelui instanței, Radu Țurcanu de a redistribui cauzele conform competenței jurisdicționale materiale, dar și refuzului vicepreședintelui Ghenadie Pavliuc.

A susținut că potrivit pct. 7 lit. c) și d) din Regulamentul privind modul de distribuire aleatorie a dosarelor pentru examinare în instanțele judecătorești, dacă judecătorul căruia i-a fost repartizată cauza este în imposibilitate de a continua judecarea acesteia din motivul transferării la o altă instanță, promovării, suspendării, detașării sau eliberării din funcție, persoana responsabilă, în temeiul unei încheieri motivate a președintelui instanței judecătorești, asigură, prin intermediul PIGD, redistribuirea aleatorie a dosarului altui judecător, sau altui complet de judecată, cu excepția cazurilor de prelungire a împuternicirilor prevăzute de art. 26¹ din Legea cu privire la statutul judecătorului, de către Consiliul Superior al Magistraturii. Astfel, președintele instanței poate dispune redistribuirea aleatorie a dosarului altui judecător sau altui complet de judecată și în alte cazuri justificate, cu emiterea unei încheieri motivate.

Reclamantul a menționat că s-a aflat o perioadă îndelungată în concediu medical, a scris nenumărate cereri de suspendare din funcție, care nu au fost soluționate, a depus inclusiv un demers de redistribuire a dosarelor, adresat lui Radu Țurcanu, a pregătit inclusiv proiectele de încheieri din numele președintelui Radu Țurcanu, însă ultimul a refuzat să redistribuie dosarele.

În acest sens, a depus și o plângere la Inspekția judiciară, dar care nu s-a soldat cu nimic. Ștampilele aplicate de cancelaria Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, dar și actele de primire-predare a dosarelor, denotă faptul că acestea au fost transmise de patru ori, însă de fiecare dată erau returnate înapoi fără niciun motiv. Respectiv, atât timp cât președintele judecătoriei este persoana responsabilă de redistribuirea dosarelor, iar ultimul refuză să le redistribuie, pentru reclamant nu este clar cum această omisiune îi este atribuită lui.

În partea ce ține de faptul că în cadrul emisiunii televizate „Cutia neagră”, difuzată la postul de televiziune TV8, au avut loc „atacuri” directe în privința imaginii justiției și încrederii publicului în justiție, reclamantul a indicat că în conformitate cu art. 15 alin. (1) lit. f¹) al Legii cu privire la statutul judecătorului, judecătorii sunt obligați să declare actele de corupție și actele conexe acestora, faptele de comportament corupțional, care i-au devenit cunoscute în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Respectiv, nu îi este clar de când onorarea obligațiilor de judecător, stabilite în Legea cu privire la statutul judecătorului, constituie „atacuri” în privința imaginii justiției. În hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nu este indicat care anume alegeri sunt atribuite la categoria „atacuri”.

Reclamantul a atenționat că anterior emisiunii vizate, prin intermediul unor portaluri afiliate politic, Ghenadie Pavliuc a distribuit știri false cu titluri „haos și dezastru în activitate”, „nouă caracatiță în justiție”, „judecătorul pasibil de eliberare din funcție”, etc., care au fost plasate în spațiul public, până la emisiunea televizată „Cutia neagră” cu participarea sa.

În partea ce ține de mesajele insultătoare, amenințătoare și ofensatoare, utilizând în acest sens un limbaj denigrator în privința lui Ghenadie Pavliuc, reclamantul a notat că până în prezent nu i-au fost prezentate înscrisurile, expediate prin intermediul poștei electronice de către ultimul în adresa Consiliului, respectiv nu poate să se expună pe larg. Însă, atâta timp cât există o Comisie de etică în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, aceste circumstanțe țin de competența acesteia.

La data de 05 mai 2020, pe ordinea de zi a Consiliului Superior al Magistraturii a fost inclus subiectul privind modificarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 67/6 din 16 aprilie 2020, care îl vizează, fără să fie înștiințat sau invitat pentru a se expune.

Mai mult, hotărârea contestată a fost adoptată cu 7 voturi, fiind necesare un număr minim de 8 voturi, or conform art. 24 alin. (1) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin.(4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Dat fiind faptul că argumentele indicate în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 67/6 din 16 aprilie 2020, sunt denaturate și false, iar o parte din ele pot fi imputate practic oricărui judecător, fiind anterior combătute de nenumărate ori, atât în cadrul Colegiului disciplinar, dar și în fața Colegiului de Evaluare a Performanțelor Judecătorilor, reclamantul consideră că nu există nici un temei legal, de a respinge cererea sa de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă.

Astfel, reclamantul a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 „Cu privire la cererea unui judecător, referitor la propunerea de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă”, obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să înainteze propunerea Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție a judecătorului Mihai Murguleț, până la atingerea plafonului de vârstă.

Prin hotărârea din 25 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă acțiunea depusă de Mihai Murguleț împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 67/6 din 16 aprilie 2020 „Cu privire la cererea unui judecător, referitor la propunerea de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă”, obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să înainteze propunerea Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție a judecătorului Mihai Murguleț, până la atingerea plafonului de vârstă.

La data de 26 aprilie 2021 Mihai Murguleț, prin intermediul poștei electronice, a depus recurs împotriva hotărârii din 25 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii sau, după caz, transmiterea cauzei la rejudecare (f.d. 63,65 vol. II).

Iar, la 26 iulie 2021 Mihai Murguleț a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 25 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 75-83).

În motivarea recursului, recurentul Mihai Murguleț a invocat interpretarea eronată a normelor de drept material de către Curtea de Apel Chișinău la examinarea cauzei, reiterând aceleași temeiuri care au fost indicate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar, a indicat că nu a cunoscut despre componența completului de judecată care a examinat cauza, din motivul modificării membrilor acestuia de mai multe ori, prin ce i-a fost încălcat dreptul de a înainta cereri de recuzare.

De asemenea, a indicat că a fost respinsă atragerea în proces a Judecătoriei Chișinău în calitate de terț, deși la materialele cauzei au fost anexate acte parvenite de la Radu Țurcanu, contrar dispozițiilor art. 205 alin. (5) Cod administrativ, care prevede că doar terțul atras în proces are dreptul de a înainta cereri.

A susținut că prin încheierea din 18 februarie 2021, Curtea de Apel Chișinău i-a refuzat în ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 1) și art.

3 din Legea nr. 193 din 20 decembrie 2019 pentru modificarea unor acte legislative. Or, în asemenea situație, în opinia recurentului, nu este posibilă verificarea legalității unui act administrativ.

Prin referința depusă la 27 iulie 2021, intimatul Consiliul Superior al Magistraturii a solicitat de a declara inadmisibil recursul depus de Mihai Murguleț (f.d. 113-127 vol. II).

Examinând admisibilitatea recursului depus de Mihai Murguleț, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Conform art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).

În conformitate cu art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În acest context, este de menționat că în corespundere cu prevederile art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție, prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96-114.

Prin prisma art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Conform art. 97 alin. (1) și alin. (3) din Codul administrativ, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Iar, în corespundere cu art. 18 din Legea nr. 284-XV din 22 iulie 2004, privind comerțul electronic, comunicarea electronică după puterea juridică și puterea doveditoare se echivalează cu informația în formă scrisă. În cazul în care legea prevede ca informația să fie prezentată în scris, această cerință se consideră executabilă prin comunicarea electronică, cu condiția că informația ce se conține în ea este accesibilă pentru utilizare repetată. Comunicarea electronică nu poate fi lipsită de putere juridică sau de putere doveditoare numai din motivul că este întocmită în formă electronică. Responsabilitatea pentru conținutul comunicării electronice o poartă persoana care a întocmit comunicarea electronică, dacă contractul sau legea nu prevede altfel. Modul de acces la informația ce se conține în comunicarea electronică și de protecție a acesteia se stabilește prin lege.

Articolul 21 alin.(1) aceeași Lege, prevede că comunicarea electronică se consideră comunicare a alcătuitorului, dacă a fost expedită nemijlocit de alcătuitor; de persoana autorizată să acționeze în numele alcătuitorului comunicării electronice, inclusiv de

intermediarul în comerțul electronic; prin sistemul informațional al alcătuitorului sau, în numele lui, printr-un sistem ce funcționează în regim automat.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea contestată la data de 25 martie 2021 (f.d.42 vol. II).

La data de 31 martie 2021 Curtea de Apel Chișinău a expediat, prin poșta electronică, recurentului Mihai Murguleț copia dispozitivului hotărârii din 25 martie 2021, pe o filă (f.d. 62 vol. II).

Iar, la data de 26 aprilie 2021 Mihai Murguleț, prin intermediul poștei electronice, cu adresa electronică: xxxxx, a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 25 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 63, 65 vol. II).

În afară de aceasta, materialele cauzei atestă, că la data de 14 mai 2021, hotărârea motivată din 25 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, pe 19 file, a fost notificată recurentului Mihai Murguleț prin intermediul poștei electronice la adresa: xxxxx (f.d.67 vol. II) Adresa respectivă este indicată în cererea de chemare în judecată (f.d.12 vol. I), în cererea din 26 aprilie 2021 prin care a solicitat expedierea în adresa sa a copieii hotărârii motivate a instanței de judecată (f.d. 64 vol. II), precum și în cererea de recurs a recurentului Mihai Murguleț (f.d.65, 75 vol. II), fapt care atestă că acesta și-a dat consimțământul la expedierea actelor de procedură de către instanțele de judecată, prin intermediul poștei electronice.

Sub acest aspect, instanța de recurs precizează că art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, reglementează o atare modalitate de comunicare a actelor judecătorești. Pentru aplicarea acestor norme de drept procedural, este necesar ca acest mijloc să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui. Așadar confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice. În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului; data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătorec. Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul pre-citat va cuprinde informații cu privire la aceste inexactități. Cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi e-mailuri.

Prin urmare, în lipsa acestor mențiuni și prin anexarea extrasului de pe portalul poștei electronice a primei instanțe, care atestă că recurentului i-a fost notificată hotărârea motivată a primei instanțe, se demonstrează incontestabil faptul că, hotărârea din 25 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost adusă la cunoștință recurentului Mihai Murguleț și această modalitate de notificare a actului judecătorec emis, se încadrează în rigorile art.96 alin. (1) din Codul administrativ.

Totodată, se atestă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia hotărârii motivate din 25 martie 2021 recurentului Mihai Murguleț și prin intermediul oficiului poștal, la adresa indicată de către acesta în cererea din 17 aprilie 2020, anexată la materialele cauzei: xxxxx (f.d. 2 vol. I), precum și la adresa indicată în cererea de chemare în judecată și în cererea de recurs: xxxxx (f.d. 12 vol. I). Însă, recurentul Mihai Murguleț nu a recepționat trimiterile poștale respective, acestea fiind restituite instanței de judecată de către oficiul

poștal la data de 03 iunie 2021 și respectiv la 02 iulie 2021, cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 70, 71 vol. II).

Aici, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că pct. 2 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, definește trimiterea nereclamată ca fiind o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Potrivit pct. 82 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, în lipsa destinatarului, în cutia poștală individuală se lasă avizul de sosire pentru primirea trimiterii în unitatea poștală.

Conform pct. 102 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, trimiterile poștale, care nu au putut fi distribuite destinatarilor se înapoiază expeditorului în următoarele situații: 1) la expirarea termenelor de păstrare; 2) la cererea expeditorului; 3) destinatarul refuză să primească trimiterea; 4) destinatarul nu este la adresa indicată; 5) adresatul căsuței poștale de abonament nu este indicat sau este indicat incorect; 6) adresa destinatarului indicată pe trimitere este ștearsă sau ruptă; 7) destinatarul este decedat.

Punctul 101 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, prevede că trimiterile poștale se păstrează în unitatea poștală, în așteptarea destinatarului, timp de 15 zile calendaristice pentru trimiterile poștale interne și timp de 30 de zile calendaristice pentru trimiterile poștale internaționale, din ziua următoare zilei de sosire a acestora la oficiul poștal de destinație.

În circumstanțele expuse, se atestă că recurentului Mihai Murguleț i-au fost lăsate de către oficiul poștal de la domiciliul acestuia, avizele de sosire pentru primirea trimiterilor poștale în unitatea poștală, însă acesta nu s-a prezentat pentru a recepționa scrisorile expediate și respectiv, acestea au fost restituite expeditorului, la caz Curții de Apel Chișinău, după expirarea termenului de păstrare, la 03 iunie 2021 și respectiv la 02 iulie 2021 (f.d. 70, 71 vol. II).

Plicurile cu avizele, prin care au fost expediate lui Mihai Murguleț copia hotărârii primei instanțe, au fost restituite cu mențiunea „nereclamat”. Astfel, neprezentarea lui Mihail Murguleț la oficiul poștal pentru recepționarea trimiterilor poștale, urmează a fi apreciată de către instanța de recurs ca refuz a recurentului Mihai Murguleț de a le recepționa, prin urmare, fiind eludată posibilitatea acestuia de a prezenta motivarea recursului în termenul prevăzut de lege. Or, este responsabilitatea destinatarului Mihai Murguleț de a ridica de la oficiul poștal trimiterea poștală.

Astfel, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a utilizat toate mijloacele de comunicare, ce ar asigura notificarea copiei hotărârii motivate din 25 martie 2021 recurentului Mihai Murguleț.

Prin urmare, termenul pentru prezentarea motivării recursului, de către recurentul Mihai Murguleț împotriva hotărârii din 25 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în baza art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, fiind de 30 de zile de la data notificării deciziei motivate, a început să curgă de la data de 15 mai 2021 și a expirat la data de 13 iunie 2021, zi de duminică, iar având în vedere regula calculării termenelor de procedură, ultima zi pentru prezentarea motivării recursului se consideră 14 iunie 2021, zi de luni.

Însă, motivarea recursului a fost prezentată de către Mihai Murguleț la data de 26 iulie 2021 (f.d.75-83 vol. II), contrar prevederilor art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, ceea ce denotă că a fost depusă peste termenul de 30 de zile de la notificare, mult prea târziu.

Or, după cum s-a constatat supra, recurentului Mihai Murguleț i-a fost notificată hotărârea motivată a primei instanțe, la data de 14 mai 2021, la poșta electronică activă: xxxxx indicată în cererea de chemare în judecată și în cererea de recurs și respectiv, urma să prezinte motivarea recursului până la data de 14 iunie 2021 inclusiv, însă aceasta a fost depusă numai la data de 26 iulie 2021.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că în conformitate cu art. 24 alin. (1) Cod administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

La caz, Mihai Murguleț a neglijat obligația de a se conforma prevederilor art.245 alin. (2) din Codul administrativ, adică de a prezenta motivarea recursului în termen de 30 de zile de la notificarea hotărârii Curții de Apel Chișinău.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că, Mihai Murguleț, fiind cel interesat în soluționarea prezentei cauze, urma să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță, și anume să prezinte motivarea recursului în termenul stabilit de art. 245 alin. (2) Cod administrativ.

Mai mult, hotărârea din 25 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web a Curții de Apel Chișinău la data de 14 mai 2021. Respectiv, Mihai Murguleț a avut posibilitatea reală de a lua cunoștință cu hotărârea Curții de Apel Chișinău de pe portalul instanțelor de judecată www.instante.justice.md.

În ceea ce privește plasarea hotărârilor judecătorești pe pagina web, instanța de recurs precizează că, această modalitate este prevăzută expres în pct. 7 și 8 din Regulamentul privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.658/30 din 10 octombrie 2017.

Conform acestor puncte, scopul existenței portalului național al instanțelor de judecată îl constituie susținerea unui mediu informațional virtual și accesibil pentru cetățeni. Informațiile publicate pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție includ lista cauzelor fixate pentru judecare, hotărârile instanței de judecată, citațiile în fața instanței și alte informații relevante pentru justițiabili. Regulamentul respectiv a intrat în vigoare la data de 24 noiembrie 2017 și a fost mediatizat pe larg datorită reintroducerii posibilității justițiabililor de a căuta hotărârea judecătorească după numele părților pe dosar.

Conform pct. 17 din același Regulament, hotărârile judecătorești, pronunțate de judecătorii și de curțile de apel, sunt transferate din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor pe portalul unic al instanțelor de judecată, în regim real.

Totuși, instanța de recurs evidențiază că, orice risc de eșec tehnic în transmiterea documentelor prin această metodă, care este demonstrată, ar trebui să fie suportat de autoritatea care a efectuat acțiuni de acest gen.

Cu titlu subsidiar, instanța de recurs notează că, conform unei jurisprudențe constante, instanțele de judecată publică, în mod sistematic, actele lor de dispoziție pentru o bună administrare a justiției. De altfel, o atare posibilitate de a aduce la cunoștință hotărârile judecătorești a fost completată prin Legea nr. 17 din 05 aprilie 2018, care este aplicată din 01 iunie 2018.

Sub acest aspect, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, nu există dubii cu privire la veridicitatea informației nominalizate și anume că, la data de 14 mai 2021 a fost plasată hotărârea din 25 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău pe pagina web a Curții de Apel Chișinău.

Astfel, hotărârea integrală a Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2021 a fost comunicată părților la 14 mai 2021, dată la care a fost publicată și pe pagina web a Curții de Apel Chișinău și expediată prin intermediul poștei electronice, iar recurentul Mihai Murguleț a depus motivarea recursului abia la 26 iulie 2021, depășind astfel termenul de 30 de zile stabilit de lege.

La caz, se reține că, în hotărârea *Gurzhyy versus Ucraina* (01 aprilie 2008), în care reclamantul nu a primit copii ale hotărârilor judecătorești care i-au fost transmise de instanța locală prin poștă obișnuită, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a considerat că, a fost chemată să examineze nu numai ce măsuri au fost luate de autoritățile judiciare pentru a se asigura că reclamantului i-au fost comunicate cu promptitudine deciziile, dar și acțiunile pe care reclamantul le-a luat pentru a se informa cu privire la evoluția procedurilor sale.

Actele cauzei, însă, denotă faptul că, recurentul nu a întreprins acțiuni concrete de a afla soarta dosarului din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii primei instanțe din 25 martie 2021 până la momentul prezentării motivării recursului.

Colegiul menționează că potrivit jurisprudenței Curții Europene, participanții procesului de judecată urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

În conformitate cu art. 36 alin. (2) Cod administrativ, instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Sub acest aspect, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că Mihai Murguleț a luat cunoștință la data de 14 mai 2021, de hotărârea motivată din 25 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău și prin urmare, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (*Van Harn versus Germany*, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță, fapt ignorat cu desăvârșire, care în consecință a generat omiterea termenului prescris la art. 245 din Codul administrativ.

Conform art. 65 alin. (1), (2) din Codul administrativ dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise. Astfel, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit, dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice ce confirmă imposibilitatea depunerii acestuia în termen.

La caz, recurentul Mihai Murguleț nu a depus cerere privind repunerea recursului în termen în sensul art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ și nici nu a prezentat probe concludente și pertinente în vederea argumentării omiterii termenului legal, motiv din care recursul necesită a fi declarat inadmisibil.

Or, în cazul acceptării unui recurs tardiv se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ceea ce este inadmisibil.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere că motivarea recursului a fost depusă după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, în temeiul art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, de a declara inadmisibil recursul depus de către Mihai Murguleț.

În conformitate cu art. 193, art. 230, art. 245 alin. (2), art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul depus de către Mihai Murguleț se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

Nina Vascan